

املا

گزینش‌های املایی (۲)

ردیف	گروه	مثال‌ها (درست)	مثال‌ها (نادرست)	ملاحظات
۴	«ح» و «ه»	حاجب، محظوظ و ...	حاجب، مح، ملحوظ و ...	حروف‌های «ح» و «ه» نماینده‌ی واج و صدای /ه/ هستند.
۵	«ذ» و «ز» و «ض» و «ظ»	ذره، بذل، لذیذ زبره، رزق، مرزو ضمیر، فضل، مریض ظرف، نظم، حفظ	زره، ضره، ... ذبهه، ضهره، ... ضمیر، زمیر، ... زرف، ذرف، ...	حروف‌های «ذ»، «ز»، «ض» و «ظ» همگی نماینده‌ی واج و صدای /ز/ هستند.
۶	«غ» و «ق»	غرب، لغو، بلوغ قرن، نقد، مشق	قرب، ... غرن، ...	حروف‌های «غ» و «ق» هردو نماینده‌ی واج /غ/ هستند.

در این درس و درس املای گذشته گروه‌های شش‌گانه را بررسی کردیم و دریافتیم که علاوه بر رعایت «باید‌ها» و «نباید‌ها» لازم است هر بار در بین این گروه‌ها به «انتخاب صحیح» نیز دست بزنیم. برای مثال کلمه‌ی «حاجب» و «هاجب» هر دو از نظر نوع خط و شکل حرف و نقطه به درستی نوشته شده‌اند اما باید «انتخاب» کرد و از بین آن‌ها «حاجب» را برگزید نه «هاجب» را. «گزینش» زمانی دشوارتر می‌شود که هر دو یا چند شکل یک کلمه استقلال معنایی داشته باشند. برای مثال، تلفّظ دو کلمه‌ی «قدر» و «غدر» یکسان است اما مابه دلیل آشنایی با این دو کلمه و معنی هر یک و نیز قرینه‌ها و شمّ زبانی، هر یک از این دو را در جمله‌های «قدر عمر را بدان» و «از غدر دشمن غافل مباش» به درستی می‌نویسیم.

فعالیت

در مورد کلمات «شَبَح و شَبَه»، «زمین و ضمین» و «غَرِيب و قَرِيب» گفت و گو کنید.

علاوه بر گروه‌های شش‌گانه‌ی بالا که در مورد آن‌ها به «انتخاب» و «گزینش» صحیح نیازمندیم، چند گروه فرعی نیز وجود دارند که به دو شکل نوشته می‌شوند و باید در درس املا شکل درست آن‌ها را گزینش کنیم.
این گروه‌های فرعی عبارت‌اند از :

ردیف	گروه‌های فرعی	مثال	دوشکل املایی	گزینش درست	ملاحظات
۱	کلمات تنوین‌دار	کَلَا، رَسْمًا	کَلَّا، لَكَنْ رَسْمًا، رَسْمَنْ	کَلَا، رَسْمًا	نوشتن این قبیل کلمات با حرف «ن» همه جا نادرست است.
۲	کلمات شمارشی	هَفْت، دُوِيْسَت	هَفْت، ۷ دُوِيْسَت، ۲۰۰	هَفْت، دُوِيْسَت	در متن املا اعداد همیشه با حروف نوشته می‌شوند.
۳	کلمات اختصاری	صَفْحَة، سَطْر	صَفْحَة، ص سَطْر، س		برای به کار بردن شکل اختصاری کلمه به یادآوری درس رجوع کنید.

یادآوری:

به کاربردن شکل اختصاری یک کلمه برای بار دوم به بعد در املا صحیح است. به عنوان مثال برای بار اول می‌نویسیم : علی **علیه السلام** فرمود... و در صورت تکرار این کلمه در همان املا می‌نویسیم : علی(ع) فرمود... .

فعالیت

از متن درس‌های ۱۹ تا آخر کتاب‌های زبان و ادبیات (۲) املا

بنویسید.

گروه کلمات برای املای شماره‌ی چهار

غیر حضوری و غیاباً – تفہیم و تفاهم – معاینه‌ی دقیق – اذعان و اعتراف – ابدی و زوال ناپذیر – آشکار و بی‌نقاپ – متملق و چاپلوس – متکبر و خودکامه – درنگ و تأخیر – سیمای صامت – عاج فیل – اثاث خانه – اساس و شالوده – استثمار فرهنگی – اطباب و درازگویی – ملموس و عینی – اثبات مدعایاً – از حیث حجم – ضرب‌الاَجل – آماج ضربه – مرموز و اسرارآمیز – مليح و دل‌پذیر – غدر و نیرنگ – شبح و سایه – ضمانت ضمین – قریب و نزدیک – غالب و چیره – ظهر و رقه – انعام و چارپایان – اثنا و میان – امارت و فرمانروایی – ضریح آرامگاه – نماز استیجاری – ماه ذی‌القعده – عبا و قبا – شیخ الشّریعه – اطفای آتش – کتاب‌های قطور – شرح و تفصیل – توهین و تمسخر – ضمایم و پیوست‌ها – عقیق و زمرد – بدایع و ظرایف – مقدس و باابهت – طنین و آهنگ – طوقه‌ی زرین – عهدنامه‌ی الست – صاحب منشور لعمرک – دارنده‌ی طفرای لولاک – علی‌الخصوص – قُدام و جلو – متواضع و مهربان – بهار فرح‌انگیز – ترجمه‌ی تحت‌اللفظی – کلام فوق‌الذکر – ذلت و خواری.

ذو‌النون مصری – زجر و سختی – مصادره‌ی اموال – سفرنامه‌ی ابن‌بطوطه – شهر طنجه – کتاب تحفة النّظار – خادم سمات – وعظات و فُقها – نغمه‌ی مهیج – رُقعه و نامه – اقتدا و پیروی – غواصان مروارید – بحرین و قطیف – استنساق هوای تازه – قریبه‌ی محقر – عظیم و غول‌آسا – از حیث غرابت و شگفتی – اهرام مصر – الف و هم‌نشینی – جرز دیوار – حجاری و سنگ تراشی – قرون و اعصار – وهله‌ی اول – شکل اسرارآمیز – موى مجعد – ذخایر و اندوخته‌ها – وزیر انطباعات – المائر و الآثار – خاطرات اعتماد‌السلطنه – مطلع الشّمس – خیرات حسان – حیوان عظیم الجّنه – ذات ملکوتی صفات – حرز و دعا – ناظر دارالطبائع – پیک امین‌السلطان – تنبه و بیداری – کاخ صاحبقرانیه – زاغه‌ی گوسفندان – حوالی سرخه حصار – لغت غیر‌مصطفلح – مشعوف و شادمان – اعظم و بزرگان – ملتزمین رکاب – احتیاط و دوراندیشی – مرثیه‌های مذهبی – ترانه و تصنیف – سعایت و سخن‌چینی – قصیده‌ی حبسیه – زلت و لغزش – طالع منحوس – نامه و

طومار – شاگر و ستاینده – حلّاجی و تحلیل – تحت الشّعاع علما – به رغم علاقه – زلزله‌ی طبس – تأمّل و استنباط – ساکت و منزوى – انعطاف خالصانه – تواضع مضاعف – فاجعه‌ی هولناک – طنین قاطع – قانعی و طامعی – اسلوب معادله – نکهت گل – رثای شهیدان .

* * *

خودآزمایی

- ۱) برای هریک از کلمات لذت، حُزن، فصل، صغَر دو کلمه‌ی هم‌خانواده بنویسید.
- ۲) نشانه‌های اختصاری زیر را به صورت کامل بنویسید :
«ره»، «رض»، «ق.م.» و «ه.ش.»

جمله‌ی مرکب

الف) برادر شما موضوع را می‌دانست.

ب) برادر شما زود آمدن ما را می‌دانست.

پ) برادر شما می‌دانست که ما زود می‌آییم.

هر یک از نوشه‌های بالا یک جمله‌ی مستقل است اما چرا هیچ یک از نوشه‌های زیر، جمله‌ی مستقل نیست؟

(۱) برادر شما می‌دانست.

(۲) برادر شما

(۳) که ما زود می‌آییم.

(۴) می‌دانست.

زیرا به هر یک از این نوشه‌ها باید جزء یا اجزائی بیفزاییم تا کاستی آن‌ها جبران گردد. پس، این‌ها خود، جزئی از یک واحد بزرگ‌ترند و واحد بزرگ‌تر این است: برادر شما می‌دانست که ما زود می‌آییم. برادر شما زود آمدن ما را می‌دانست. در حالی که جمله‌های الف، ب و پ به هیچ جزء دیگری نیاز ندارند؛ یعنی، در حقیقت جزئی از یک واحد بزرگ‌تر نیستند. پس:

جمله‌ی مستقل یک ساخت زبانی است که جزئی از ساخت بزرگ‌تر نباشد.

جمله‌ی مستقل بزرگ‌ترین واحد زبان است.

اکنون، بار دیگر به سه جمله‌ی اوّل توجه کنید. همان‌طور که می‌بینید جمله‌ی الف و ب هر کدام یک فعل دارد. جمله‌ی پ دو فعل؛ بنابراین از این دیدگاه:

جمله‌ی مستقل بر دو نوع است :

- ۱) جمله‌ی ساده که یک فعل دارد: علی آمد. حسین کتابش را به شما داده است.
- ۲) جمله‌ی مرکب که بیش از یک فعل دارد: می‌ترسیدم که به اتوبوس نرسم.

فعالیّت

جمله‌های مستقلی مثال بزنید که دو یا چند فعل داشته باشد.

جمله‌ی مرکب معمولاً از یک جمله‌ی هسته و یک یا چند جمله‌ی وابسته تشکیل می‌شود. بخشنی از جمله‌ی مرکب که پیوند وابسته‌ساز دارد، جمله‌ی **وابسته** (پیرو) است و بخشنی که پیوند وابسته‌ساز ندارد، **هسته** (پایه) است.

پیوندهای وابسته‌ساز عبارت‌اند از:

که، تا، چون، اگر، زیرا، برای این که، به طوری که، زیرا که، هنگامی که...
که در ساختمان جمله‌های مرکب بیش از همه‌ی **پیوندهای وابسته‌ساز** کاربرد دارد و گاه وجود آن اختیاری است :

می‌دانستم (که) می‌آیی.

به این جمله‌ی مستقل دقت کنید : «ما رفتم که او را ببینیم». در این جمله‌ی مستقل، نه «ما رفتم» جمله‌ی مستقل است، نه «او را ببینیم»؛ زیرا هر دو، جزوی از یک واحد بزرگ‌ترند : در حالی که «ما رفتم» به تنها بیان می‌تواند خارج از این جمله یک جمله‌ی مستقل باشد. پس :

جمله‌ی هسته: جمله‌ای است که دارای یک یا چند جمله‌ی وابسته باشد.

جمله‌ی وابسته: جمله‌ای است که دارای پیوند وابسته‌ساز باشد.

در جمله‌ی مرکب، هیچ یک از دو جمله‌ی **هسته** (پایه) و **وابسته** (پیرو)، جمله‌ی مستقل نیست.

جمله‌ی وابسته را از پیوند وابسته‌ساز همراه آن تشخیص می‌دهیم :

(۱) اگر دنیا از متملق خالی شود از متکبر و خودکامه نیز خالی خواهد شد.

جمله‌ی هسته

جمله‌ی وابسته

پیوند
وابسته‌ساز

(۲) تا از جان و دل نکوشیم به آزادگی و سرافرازی نخواهیم رسید.

جمله‌ی هسته

جمله‌ی وابسته

پیوند
وابسته‌ساز

(۳) شنیده‌اید که علی از مسافت آمده است؟

جمله‌ی هسته

پیوند
وابسته‌ساز

(۴) باید سخت کوش باشیم زیرا که خوش‌بختی در گرو سخت‌کوشی است.

جمله‌ی وابسته

جمله‌ی هسته

پیوند

وابسته‌ساز

خریدم.

هسته

دوست داشتم،

وابسته

کتابی را

پیوند

وابسته‌ساز

جمله‌ی وابسته می‌تواند پیش از جمله‌ی هسته یا پس از آن یا در میان آن بیاید.
اگر یکی از پیوندهای «اما، ولی، و، یا» بین دو جمله بیاید، جمله‌ی مرکب ساخته نمی‌شود؛ چون این پیوندها همپایه‌ساز هستند.

جمله‌هایی را که با پیوندهای همپایه‌ساز به هم می‌پیوندند، جمله‌های همپایه می‌نامیم.

جمله‌های همپایه جمله‌های مستقلی هستند که با پیوند همپایه‌ساز به هم مربوط شده‌اند

و هیچ یک جزوی از جمله‌ی دیگر نیست؛ مانند:

علی (ع) از صورت یک فرد بیرون است و به صورت یک مکتب موجود است.

با موزم

کدام گرده از کلمات زیر درست تر است؟

الف) آباد، آسیا، ابزار، مصراع، جارو، چیزیه، همان

ب) آبادان، آسیاب، افزار، مصرع، جاروب، جهاز، بیهان
این دو کودکه کله در جمله می توانند جا نشین یک دیگر شوند، یعنی در جمله اورش
یک سان دارند. تقاضت موجود میان جفت واژه ها غالباً تقاضت سلکی است
در ساخت و بافت جمله تأثیری نمی گذارد اما آبادان مشکل قدیمی تریا ادبی ترمی دهد؛
مثلًا صورت نمای بیهان، جاروب و آسیاب نسبت به موارد مش به خود
باستانی ترند و صورت نمای درازا، آشکارا و فرمید از درازی، آشکار و ناامید
ادبی تر هستند.

اکنون بگروه های دیگری از این کلمات توجه کنید :

الف) آشیان، رخسار، روزن، پیرامون، جاددان، شاد،
همواره، شادمان.

ب) آشیانه، رخساره، روزنه، پیرامون، جاددانه، شادان،
هماره، شادمانه.

خودآزمایی

(۱) در جمله های مرکب زیر، جمله‌ی هسته و جمله‌ی وابسته را مشخص کنید :

□ چون هوا سرد شده بود، ماشین روشن نشد.

□ ما می دانستیم شما می آیید.

□ مشکل بود که آن ها از رودخانه بگذرند.

- عجله کردم که به قطار برسم.
 □ هنگامی که کلید را زدم، اتاق کاملاً روشن شد.
 □ او از کاری که کرده است، پشیمان خواهد شد.
 □ آمده‌ام تا شما را به عروسی دعوت کنم.
 □ چون از تأخیر قطار خبر داشتیم، عجله نکردیم.
- (۲) این جمله‌ها را کامل کنید و وابستگی آن‌ها را با نمودار پیکانی نشان دهید :
- اگر ... ، ...
 - چون ... ، ...
 - ... که ...
 - ... برای این که ...
 - تا ... ، ...
 - ... تا ...
 - من که ... ، ...
- (۳) کدام یک از جمله‌های زیر، مرکب نیست؟ چرا؟
- ... (که) ...
 - ... اما ...
 - ... زیرا ...
 - ... یا ... ؟
 - ... اگر ... ، ...
 - در صورتی که ... ، ...
 - ... تا ...
 - چون ... ، ...
 - ... و ...
- (۴) با مراجعه به فرهنگ لغت بگویید آیا بین جفت واژه‌های زیر تفاوت معنایی وجود دارد؟ توضیح دهید.
- الف) کران، آواز، شکیب، چهر، خارا، کنار، روان
 ب) کرانه، آوازه، شکیباتی، چهره، خاره، کناره، روانه